

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: HENRYKKELSE

Citation: Aarestrup, Emil: "HENRYKKELSE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid73160/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

HENRYKKELSE.

Du glade Fugl, som flyver!
I høie Træer, som suse!
Og I, Smaadyr, som krybe
Med eders Sneglehuse!

Jeg kunde eder favne,
Jeg kunde eder trykke
Til Hjertet — saa beruset,
Saa vild er jeg af Lykke.

Ældgamle Eeg, som over
Mit Hovede dig hælder,
O, du vil glædes med mig,
Du vil, naar jeg fortæller —

At hun igaar, iaftes,
Da tusind Stjerner brændte,
Og Melkeveien lyste,
Mig disse Roser sendte —

Og at om Stilken viklet
Var et Papir, en Strimmel —
Saa rød og gjennemsigtig
Som denne Aftenhimmel.

SKOVEENSOMHED.

Igjennem Bøgeskoven
Jeg dig ved Haanden førte —
Det var saa grønt og kjøligt,
Vi Nattergalen hørte.

Det var, som hele Verden
Med Blomster og med Grene,
Med Skyer og med Stjerner,
Tilhørte os alene.

Vi talte ikke sammen;
Vi kunde Intet sige,
Som snoede, tause Ranker,
Eensomme, lykkelige.

Saa frit, afsides var det,
Saa ubevogtet, stille —
Det var, som om vi Intet
Meer ønskede og vilde.
